

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoSr/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317205669
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8317205669.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, zast. Mgr. Ivanom Chvostekom, advokátom, so sídlom Štefánikova 17, 066 01 Humenné, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 357 24 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 21Csr/1/2017-58 zo dňa 13.04.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 13208/16 zo dňa 10.04.2017 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadením pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, konajúcim prostredníctvom rozhodcu N.. I. C.. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v celom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Žalovanému uloží povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 331,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 45 ods. 1 písm. g), i), j) a l); § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o rozhodcovskom konaní; § 2 písm. a), b); § 3 ods. 1, 2; § 4 ods. 1, 2, 5 zákona č. 258/2001 Z.z.; § 3 ods. 1; § 39; § 52 ods. 1 až 4; § 53 ods. 1 až 3, 6 Občianskeho zákonníka; § 3 ods. 3; § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, aplikujúc Smernicu Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 odôvodnil nasledovné.

3. Žalobca v danej veci podal na súd dňa 09.05.2017 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý bol jeho právnomu zástupcovi doručený dňa 04.05.2017. Konštatoval, že žalobca podal na súd žalobu v lehote podľa ustanovenia § 46 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní. Žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok podľa ustanovenia § 45 ods. 1 písm. g), i), j) a l) zák. č. 335/2014 Z.z., preto súd skúmal, či rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní správne zistil skutkový stav, či správne vyhodnotil predložené dôkazy, vykonal navrhované dôkazy alebo umožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a či toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu; ďalej či rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu a či rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobcu na plnenie,

ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom a či rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na základe takto vykonaného dokazovania prvoinštančný súd dospel k záveru, že podanej žalobe je potrebné vyhovieť.

4. Ďalej bolo konštatované, že pre vydanie sporného rozhodcovského rozsudku je rozhodujúcim podkladom zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.07.2004. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške úverového rámca 24.000 Sk (796,65 eur), ktorý bol navýšený postupne na 33.000 Sk a dňa 18.09.2006 na 36.000 Sk (1194,98 eur), s minimálnou mesačnou splátkou 1000 Sk (33,19 eur). V zmluve nebola uvedená ani výška ročnej úrokovej sadzby, ani RPMN. Predmetný zmluvný vzťah súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľský. Keďže sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, je zabezpečená ochrana slabšej strany, t.j. spotrebiteľa - žalobcu aj v rozhodcovskom konaní. Súd ex offo podrobuje súdnej kontrole zmluvy uzavretú v rámci spotrebiteľských právnych vzťahov, teda aj túto zmluvu.

5. Prvoinštančný súd skonštatoval, že v predmetnom prípade z vykonaného dokazovania vyplýva, že zmluva o úvere neobsahuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch tak, ako to je vyššie uvedené podľa § 4 ods. 2 písm. g) z. č. 258/2001 Z.z., a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Údaj o sadzbe RPMN v zmluve predstavuje pre spotrebiteľa najdôležitejší údaj, ktorý mu umožňuje najjednoduchšie porovnanie ceny jednotlivých spotrebiteľských úverov, pretože predstavuje celkové náklady spojené s úverom. Vzhľadom na uvedené sa predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o vydaní a používaní Pôžičkovej karty T. I.. V predloženej zmluve dokonca nie je uvedená ani žiadna ročná úroková sadzba, preto veriteľ nemôže od spotrebiteľa v tomto prípade požadovať žiadne úroky (§ 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z.).

6. V konaní pred rozhodcovským súdom bola terajším žalobcom vznesená námietka premlčania. V tomto prípade pri posudzovaní premlčania mal súd povinnosť postupovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, kde je upravená všeobecná trojročná premlčacia doba, a to v zmysle zásady, že je to na prospech spotrebiteľa, pretože v Obchodnom zákonníku je upravená premlčacia doba štvorročná.

7. Súd prvej inštancie skonštatoval, že aj keď žalovaný podpísal Dohodu o uznaní záväzku, túto považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Touto Dohodou došlo k uznaniu premlčaného dlhu. Len samotná citácia v bode 2 v poslednej vete, že dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch je nedostatočná, neurčitá a nezrozumiteľná. Do úvahy sa berie priemerná zdatnosť spotrebiteľa a v tomto prípade z výpovede žalobcu na pojednávaní bolo zistené, že tento ani nevedel čo podpisuje. Súd mal za to, že žalobca si myslel, že podpisuje splácanie svojho dlhu v splátkach a nerozumie pojmom uznanie dlhu, premlčanie, rozhodcovská zmluva, pričom mu to žalobcom ani nebolo vysvetlené. Uvedená dohoda bola vopred predpripravená žalovaným formou predtlaču a žalovaný si osobitne nevyjednal jej podmienky a nemal možnosť jej obsah podstatným spôsobom ovplyvniť. Ide o typické formulované ošetrovanie vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s vyhlásením o vedomosti premlčania dlhu. Túto dohodu vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Zdôraznil, že právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného, je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V prejednávacom prípade pri uzatváraní Dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobkom alebo k službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorá je mu adresovaná, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. V danom prípade pri uzatváraní dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, pretože obidva tieto znaky nekalosti (nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa), boli naplnené. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne

očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúca čestnej obchodnej praktiky alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňované v jeho oblasti činnosti. Z tohto hľadiska sa preto javí Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika, neplatná. Preto povinnosťou rozhodcovského súdu v zmysle vyššie uvedeného bolo neprihliadať na túto Dohodu.

8. V predmetnej veci prvoinštančný súd mal preukázané, že sporným rozhodcovským rozsudkom bol žalobca zaviazaný na plnenie, pričom rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní nesprávne zistil skutkový stav, nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy a toto pochybenie malo vplyv na výsledok sporu, tiež že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu a rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobcu na plnenie, ktoré je svojou povahou právom nedovolené a ktoré odporuje dobrým mravom, tiež zistil, že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 45 ods. 1 písm. g), i), j) a l) Zák. č. 335/2014 Z.z.). Preto súd prvej inštancie sporný rozhodcovský rozsudok zrušil.

9. V závere súd prvej inštancie poukázal na ust. § 47 ods. 2, 3 zákona č. 335/2014 Z.z. s tým, že konanie pokračuje pred Stálym rozhodcovským súdom, ktorý je viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

10. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu proti v konaní neúspešnému žalovanému. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

11. Výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 331,50 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku odôvodnil ust. § 2 ods. 2; § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z Registra trestov majúc za to, že žalobca bol od poplatku oslobodený a jeho žalobe bolo vyhovené. Výšku súdneho poplatku stanovil podľa Položky 3 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov.

12. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Odvolanie dôvodil nesprávnym právnym posúdením veci. Podľa odvolateľa neboli splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Podľa § 1 ods. 3 a § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy o vydaní a použití „pôžičkovej karty T. zo dňa 23.07.2004 nebolo možné určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, lebo nebolo zrejmé, aké výbery a prevody bude dlžník vykonávať. Preto je predmetný úver vylúčený spod úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch, to znamená, nemožno naň aplikovať ustanovenia daného zákona, a teda ani ust. § 4 predmetného zákona. Nie je preto možné súhlasiť s právnym posúdením súdu, že poskytnutý úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov.

13. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca tak, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a stotožňuje sa v celom rozsahu s jeho argumentáciou. Poukázal na uznesenie NS SR zo 16.01.2013, sp. zn. 6MCdo/9/12, kde bolo zdôraznené rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov v realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu. Navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť a priznať žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania.

14. K replike žalobcu sa žalovaný už nevyjadril.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu

predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 16.10.2018 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

16. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie a len na zdôraznenie správnosti, ako aj k odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP konštatuje, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil zákonné podmienky, pre ktoré zrušil rozhodcovský rozsudok, keďže ním nebol riadne zistený skutkový stav a bol vydaný v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, čo malo vplyv na výsledok sporu. Správne bolo konštatované, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobcu na plnenie, ktoré je svojou povahou právom nedovolené a ktoré odporuje dobrým mravom. Zrušený rozhodcovský rozsudok vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto bol správne súdom prvej inštancie zrušený postupom podľa § 45 ods. 1 psím. g), i), j) a l) zákona č. 335/2014 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

17. Ak odvolateľ v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav a dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci však odvolací súd nezistil, aby súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Je možné jednoznačne konštatovať, že aj podľa názoru odvolacieho súdu boli splnené podmienky vyplývajúce z citovanej právnej úpravy, aby súd žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovel. Nie je možné súhlasiť s tvrdením odvolateľa, že predmetnú spotrebiteľskú zmluvu uzavretú žalobcom a právnym predchodcom žalovaného nie je možné posúdiť ako zmluvu spotrebiteľskú a poskytnúť žalobcovi ochranu ako spotrebiteľovi.

18. Rovnako je nedôvodná odvolacia námietka týkajúca sa tvrdenia, že žalobca svoj dlh 3 x uznal. Súd prvej inštancie v bode 17 svojho rozsudku podrobne rozviedol, prečo vyhodnotil dohodu o uznaní záväzku ako nekalú obchodnú praktiku a preto neplatnú, s čím sa odvolací súd jednoznačne stotožňuje. Rovnako nebolo správne, keď rozhodcovský súd vyhodnotil námietku premlčania vznesenú žalovaným ako neúčinnú.

19. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že už skutočnosť, že žalobcovi bola 3 x predložená dohoda o uznaní dlhu, ktorú mal podľa žalovaného právo odmietnuť, potvrdzuje nekalosť obchodnej praktiky vo vzťahu k spotrebiteľovi a ešte za situácie, keď tento sa domnieva, že je mu iba umožnené dlh splácať v splátkach bez toho, aby mu bolo riadne vysvetlené, že dohodou o uznaní dlhu sa mení jeho situácia, a to v jeho neprospech. Nebolo preukázané, aby žalobca ako spotrebiteľ bol o následkoch uzavretia dohody o uznaní dlhu riadne oboznámený.

20. Rovnako je nutné uviesť, že ust. § 110 ods. 1 OZ nerozlišuje, či dlžník právo písomne uznal čo do dôvodu a výšky pred uplynutím premlčacej doby alebo až po uplynutí premlčacej doby. Takéto rozlíšenie je však uvedené v ust. § 558 OZ, v zmysle ktorého predpoklad, že dlh v čase uznania dlhu trval platí len v tom prípade, ak ten, kto dlh uznal vedel o jeho premlčaní. Z toho vyplýva, že možno uznať aj už premlčaný dlh, avšak predpokladať, že dlh v čase uznania trval možno len za stavu, že ten, kto dlh uznal vedel o jeho premlčaní. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25.09.2014, sp. zn. 16Co/256/2014.

21. Odvolací súd ešte uvádza, že Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/1/2012 uviedol, že princíp „vigilantibus iura scripta sunt“, čo znamená, že právo patrí bdelym, v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Aj odvolací súd má za to, že rozhodcovským rozsudkom zo dňa 10.04.2017 nebolo náležité rozhodnuté z dôvodu neposkytnutia spotrebiteľovi príslušnej ochrany jeho práv, vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci rozhodcovským súdom.

22. Prvoinštančný súd tiež uvádza, že ak odvolateľ poukazoval na rozhodnutia tak okresného, ako aj krajských súdov vo svojom odvolaní, závery v nich uvedené nemôžu mať žiaden vplyv na zmenu napadnutého rozhodnutia, nakoľko súd prvej inštancie vo svojom rozsudku nevyhodnotil rozhodcovskú

zmluvu za neplatnú, ale rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok pre iné dôvody, a to pre neposkytnutie náležitej ochrany spotrebiteľovi.

23. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania a aj výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok vo výške 331,50 eur. Odvolací súd sa plne stotožňuje aj s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie uvedených výrokov v súlade s § 387 ods. 2 CSP.

24. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti v odvolacom konaní neúspešnému žalovanému. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a to uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).